

თეთრი გიორგი
«ვერ დაკვირვებს სიყვარულსა და სიძულესა»
მისივე ყოველი გახორცილს სუბტი და

მაღალღვალი: პოლეს მეჭარნეს მიწასან ერთად მღვ-
მე და მსგავსი. ხელბს სივლესგა ნამრასხა სიკვ-
დილი ხსენდვანი.»

მეთა რუსთაველი.

თეთრი გიორგი

№ 8
15 ოქტომბერი
პარიზი

ქართველ პატრიოტთა ორგანიზაცია «თეთრი გიორგი»
Journal de l'organisation des Patriotes Georgiens. «THETHRI-GUORGUI»

№ 8
15 Octobre 1927
PARIS

**

ზოგი ერი უნდა იყოს კულტურის გავლენას თვის განვითარების საჭირო პირობებით განიცდის: ითვინებს მას და იძვინებს თისი გადასარსებაც შეუძლია. უნდა კულტურის და გვილიწავის ამნაირი შეთვისებაც ყოველ ერის წარმართებისათვის საჭიროა. მაგრამ ზოგი ერი გადაჭრებით შედის მღვრე ერის გავლენის ქვეშ და ეს მოვლენა გრძელდება და კულტურულ განვითარებისათვის დიდი შემადგენელია და სწორედ მისი გავლენისგან.

საქართველ საუკუნეთა განმავლობაში განიცდიდა სხვა და სხვა ერების და სახელმწიფოების გავლენას. მაგრამ ამ მოვლენათ ქართველი ხალხი ნებაყოფლობით და მისი კულტურისათვის საჭირო პირობებით იღებდა. ამიტომ მან ძალიან ადვილად შეხმდო უნდა იმდენი შემდგომი კულტურისათვის თავისუფალი, ქართული სახითი და გლვრით მიეცა.

საგონიერად კანადიდან შემდგომი ქრისტიანების ნიადაგზე აგვდ ქართული საყვარელი ქართველური თავისუფლებით და სწავლით.

ბიზანტიიდან შემდგომი ქრთომოდგენიდან ჩამოყალიბდა ქართული ქრთომოდგენა, რომელს განსაკვირვებელი ნიშნები მცხეთის სვეტიცხოველი, გელათი, ხიონი და მრავალი სხვანი. სპარსეთ არაგვის სიტყვაკაშხულ ლიტერატურის გავლენის შედეგად ვხვდებით რუსთაველის, ხანულასის, თეიმურაზის, არჩილის და მრავალ სხვანის. ბიზანტიიდან შემდგომი მდიდარ წმინდა ქართულ პოეზიას. ბიზანტიიდან შუა აზიიდან შემდგომი სახელმწიფოებრივ და უფლებრივ მოვლენის ნიადაგზე აშენდა წმინდა ქართული სახითის და სტრუქტურის დავითის და თამარის სახელმწიფო.

მაგრამ, მას შემდეგ რაც საქართველ ჩავარდა რუსების ხელში, ჩვენი კულტურულ მსვლელების სახითი მიზანდა მივიცვალა. რუსეთმა თავის ბიუროკრატიულ-ცენტრალისტურ სამთავრობო დიქტატორ ქართველ ხალხს გრძელ განვითარების და არსებობის საფუძველი: სახელმწიფო, გრძელად აღწერდა, ენა, ტრადიციები, სწავლა. ამნაირად განართავდა ქართველი ერი გადაიქცა რუსეთის გავლენის უძლეურ საგნად, და თვალდასუქული გაქანდა მისთვის უნდა გზაზე, როგორც უსაქე სომხები ტალღების ნებაზე. საქართველ გადაიქცა რუსეთის მანქანის ნაწილად და კულტურის, უფრო სწორედ, უკულტურის საზღვრად. ჩვენს ლიტერატურულ, სელექციონურ, მკრადრე პოლიტიკაში, ერთი სიტყვით გრძელად შემოქმედების თითქმის ყველა დარგში მიიღო გრძელად თუ გვირათ რუსული სახითი.

ამ წერილში შევეცდებით ჩვენ პოლიტიკურ აზროვნების გადავარდნას. ჩვენში ყოველი შემეცნება პოლიტიკაზე რუსული აზროვნების სიღრმე. ჩვენმა უდიდესმა პოლიტიკოსმა პარტიამ სოც. დემ. ქართველთაგანად უარი სთქვა და რუსულ პარტიას გამოეცხადა თავი. სხვა პარტიებიც დღემდე ვერ გამოხუდნან რუსულ გავლენის მოქმედებებზე რეალიდან. ყოველი მოვლენიდან მოხუცი დამყარებული აზრი პრინციპული არის ჩვენში აღიარებული.

რუსეთში გვირავიდან შემდგომი აზროვნება და ლენინის, დანის, ჩერნოვის, ტოლსტოის და მათ მსგავსთა აუღმყოფ რუსულ თავგაბი რუსულად მოხარული, გადამახინჯებული, მონღოლურად მინათებული, ფანტისმით აღჭურვილი შემდგომი ჩვენში და სხვა სათაყვანებელ ვერადა. ჩვენს მთავარად საზოგადოება აგრძელებს ხალხში ამ აზრებს და მით სწამლავს ჩვენს გრძელად ორგანიზმს. მარქსიზმი (გ. ო. სოციალიზმი და კომუნისმი) და დემოკრატიზმი გრძელადიქცა უდავოდ დღემდე.

მერს რომ არ წავიდეთ საუკეთესო ნიშნები ჩვენი «ინტელიგენტების» მიერ მოვლენურ აზროვნებისადმი ბრძოდ დამორჩილებისა, ლვილიმ ასლად გამოცხადილი ბ. გვანავას ბრძოლა. ბ. გვანავა იმ ამხურდამდის მიდის, რომ დემოკრატი ყველა გრძელადი აუცილებელ ფორმად მიაჩნია. გრძელად ცხვრეკის ფარებათ ან ჯორების ჯღებდად ჰყავს წარმოდგენილი, და მათ ინდივიდუალურ თავისუფლების და პოლიტიკურ და სოციალურ ისტორიის გარეშე აყენებს. გვანავა რუსულად გ. ო. კულტურული ფანტიკივით აზროვნებს; ინგლისშიც და ავღანისტანშიც ჯორების ჯღევი ერთნაირ ცხვრეკას ეწვეიან. მაგრამ ეს არ იცის ჩვენმა ინტელიგენტმა. ის რუსულად ჰღიბ. აზროვნებას ისევე სთარგმნის ქართულად, როგორც პუშკინის გვენი ორგანიზმს. ბ. გვანავას დემოკრატიზმი ცხვრეკის მუდმივ ფორმად მიაჩნია, იმას კი არ ფიქრებს რომ მუდმივ არც დასაწყისი აქვს და თუ დასაწყისი აქვს ბელადენდა ჰქონდეს. დემოკრა-

ტი, როგორც ყოველივე სხვა პოლიტიკური სისტემა სახელმწიფოს ორგანიზაციისა მუდმივი და უცვლელი არ არის. ბიზანტი და მამასადამე თვით შეგნებაც თავისუფლებაც, თანახმობაც, დემოკრატიაც ერთი განმავლობაში იცვლება და იღებს ახალ ფორმებს. ის, რასაც დემოკრატი უწოდებდა თავისუფლებას, დღეს მონღოლად და ანტიკით გრძელადიქცა. მკალითად, თავისუფლება საერთო გაფიცვის დღეს უდიდეს უსამართლოდ და თავისუფლების ანტიკით არის გრძელად, რადგან იგი აჩვენებს მთელი ერის ნორმალურ შემოქმედებას, ავიღებ ხალხს სიბერეში და ანერგვის სახელმწიფოს გ. ო. გრძელად თავისუფლების გრძელად ერთ პარტიას. ამით სწორად გრძელად თავისუფლება განსაზღვრული ვარდება რამდენიმე დემოკრატიის მიერ მოწყობილ გაფიცვით. ეს, მოქალაქე დემოკრატი ვგანავს თავისუფლებით მიაჩნია. განა წარმოსადგენია, რომ პარტიული დღეს დამყარებულ და ცხვრეკისაგან ჩამორჩენილ ფორმებში დარჩეს? იმ ფორმებში, რომელიც მას დემოკრატიამ მისცა? ყოველად რეკომენდებია.

გვრძელის სახელმწიფოების კონსტიტუციები დაწერილია 50-60-80 და 100 წლას წინ და ახალი დემოკრატიების კონსტიტუციები ამ ძველებიდან გადმოსარგებელია; როგორც ვერმანის, ავსტრიის, ასე ჩვენიც. მერე განა ამ მრავალ წელთა განმავლობაში, მკრადრე დიდი ომის შემდეგ ცხვრეკა არ შეიცვალა, არ გადასხვავდებოდა? განა ის დარჩა გაყინულ წერტილზე, როგორც 90 წლის წინთა დაწერილი კონსტიტუციები? რა თქმა უნდა არა. ცხვრეკაში მოხდა დრმა კლიმატები და ამ ცვლილების დაგვარად უნდა გრძელადიქმნენ კონსტიტუციები. იტალია და სხვა სახელმწიფოები დადგნენ ამ გზაზე. დანარჩენი კი იძულებული არიან მათ წაჭადრდნენ ადრე თუ გვიან. განა შესაძლებელია რომ მუშათა სინდიკატების საერთო გაფიცვის უფლება, რაც დემოკრატიას უწევს უფლებად მიაჩნია, დარჩეს ძალიან? ყოველად შეუძლებელია. ავი დემოკრატიის მოდელმა ინგლისმა კიდევაც მოხდა ეს გრძელად წოდებული თავისუფლება. ასევე მოიქცა იტალია, ესპანეთი და სხვები.

შესაძლებელია რომ აღმასრულებელი ძალა დარჩეს პარტიული მიერ სეკულარული შემოქმედით? არა, რადგან ხელს უშლის მთავრობის სისტემატურ მუშაობას, რაც ქვეყნისათვის მთლიან მავნეა. განა შესაძლებელია კიდევ დადგნან ანუკუდებს სასამართლოში ნადივ მსაჯულთა დარჩებულება, რასაც დემოკრატი უდიდეს გარანტიას სთვლის? არა და არა. არც ერთი ვინცერთ იურისტი დღეს მისი მიმსრუ არ არის. იტალიამ უკვე მოხდა ეს მავნე და უსამართლო ინსტიტუტი და სხვა ქვეყნებშიც ისევე მოხდება. განა შესაძლებელია რომ მთელი ერი დარჩეს ერთი კლასის მართვის და გარდნობის დიქტატორ, როგორც ეს ხდება დემოკრატიულ სახელმწიფოში? ეს აღარ შეიძლება, რადგან სახელმწიფოს აღმოსრულებისათვის ახალი პერსპექტივების სწინ. ჩვენ ვხვდებით რომ იტალიამ უკვე შექმნა გრძელადი სეკულარული სახელმწიფო.

და თუ ეს გრძელადიქმნის მკრადრდნენ, რაღა დარჩება თანამედროვე დემოკრატიულ რეჟიმთან? აღარაფერი, გრძელად ბ-ნ ვგანავს ბრმა რწმენისა, რომელიც უნდა მოვასხნით, ყოველთვის იქით უხვებს, საითაც ქარი ჰქრის. ჩვენ, თვით გიორგელები, ამკრად და დაუბრუნებლად გამოვიდვართ ახარესზე და ვანერვთ ყოველივე გრძელად წმუნებას, ყოველივე ყალბ, დასავსებულ პოლიტიკურ აზროვნებას, რომელიც პლენარობა, ლენინიზმი, დანისმი, მარტოვანი, ჩერნოვანი და სხვა ფანტიკივება მთავრის თავს ჩვენს ხელდავ ქვეყანას. დრდა განვითავისუფლებით ყოველივე ამ ტალახისაგან, ამ ჰილვისაგან ამ მონურ აზროვნებისაგან და თავისუფალი გრძელადი და აზრით შევხვდით ჩვენ ცხვრეკების სინამდვილეს და მისგან გამოვიყვანოთ დასკვნანი.

მრძელის ორგანიზაციის რეფორმა იტალიაში.

თანამედროვე ცხვრეკების დედა მარტო მისი გვირდ-მიური მხარეა. გვირდ-მიური საკითხის გადაწყვეტა ჩვენს საუკუნის უდიდესი ამოცანაა. მის გადაწყვეტას შეგვიადრედ ბურჟუაზია, ისე სოციალისტებიც. პირველად ვერ დააკმაყოფილა ვერაინ, თვით მესაკუთრე კლასიც კი. მეორე კი, გამოვიდნენ თუ არა თვღერტიულ მსჯელობის სფეროდან და პრაქტიკული ნაბიჯი გადახდეს, ყველგან კატაბრეფით დამთავრდა მათი საქმე. ამ კატაბრეფების უკიდრესი მსხვერპლი ყველგან სწორედ მუშევი შეიქმნენ. ამნაირად ვერც ბურჟუაზია და ვერც სოციალისტები ვერ მოვინებენ გვირდ-მიურ პრელემას. ეს იმიტომ, რომ გრძელადი და მეორეინც მას მსოფლად კლასიურ ინტერესების საზღვრით მიუდგნენ და საზოგადოების ერთი ნა-

წილის დაკმაყოფილება დანარჩენ ნაწილების სარგებ მოინდობს.

სულ სხვა თვალსაზრისით მიუდგა ამ საკითხს იტალიის ფაშისმი და იტალიელთა დამახასიათებელ გვირდ-მიურ ამოცნოდ ის და შეუდგა მის გადაწყვეტას. ფაშისმი დაამტკიცა, რომ გვირდ-მიური პრელემა უნდა გადაწყდეს არა რომელიმე კლასის ინტერესების მიხედვით, არამედ გრძელად ინტერესების ფარგლებში. გრძელად შემადგენელ ელემენტთა გვირდ-მიური დაკმაყოფილება შეიძლება მსოფლად და მსოფლად თვით გრძელად გვირდ-მიურ პრელემის დადებითად გადაწყვეტით.

ამ მიზნის განსახორციელებლად იტალიაში წარმოვეს უდიდესი და რადიკალური გარდაქმნანი, როგორც სოციალურ ისე პოლიტიკურ დარგში. ამ გარდაქმნათა მიზანია გრძელად სახელმწიფოს შექმნა. გ. ო. ისეთ სახელმწიფოს ამგნება, რომელიც იქნება კლასთა გარეშე და გრძელად საერთო ინტერესებს ემსახურება. ასეთ სახელმწიფოში არ იქნება ალაგი კლასთა ბრძოლა, რომელიც საზოგადოების და გვირდ-მიუების უდიდესი დამანგრეველია. გრძელადი სახელმწიფო შექმნის კლასთა სოლიდარულ თანამშრომლობას და მათ გვირდ-მიურ თანახმობებს.

ამ ცვლილებათა შორის, რომელიც იტალიაში სდება სემდ აღნიშნულ მიზნის მიხედვით, ერთ დიდ მნიშვნელოვანთაგანია ახალი კანონი სინდიკატებზე. დღეს მსოფლად ამ უკანასკნელს შევეხებით.

სინდიკატური რეფორმა სამი კანონით მოხდა. პირველი კანონით სახელმწიფომ იურიდიულად სწინ სინდიკატები. მეორე კანონმა შექმნა მრძელის სინდიკატურა: სახელმწიფომ, მუშათა და პარტიის შორის აღმრულ უთანხმობების გადასაჭრელად, საგალგელედ სამედიატორად სასამართლო შემოიღო გ. ო. გვირდ-მიურ მრძელის პირველი კლდექ-სი დაიწერა. მესამე კანონმა დაარსა კორპორაციათა სამინისტრი. ამ სამი კანონით მოხდა მრძელის ორგანიზაციის უდიდესი რეფორმა, რომლის მკვარი კაცობრიობას არ ასწავს კორპორაციათა სამინისტრისთან შესდგა კორპორაციათა გრძელადი საკულ. თავმჯდომარე ამ საკულის თვით კორპორაციათა მინისტრია. წვერები არიან: კორპორაციათა მინისტრის თანამშემე; ყველა დანარჩენ სამინისტროების თითო-თითო წარმომადგენელი, ერთი წარმომადგენელი მუშათა სინდიკატისა; ერთი პარტიის სინდიკატისა; ერთი წარმომადგენელი Opera Nazionale del dopo-lavoro — სი, რომელიც სოციალურად სრუნავს მუშათა თავისუფლად დრდს კულტურულად განართლების და მოხმარებისათვის; ერთი წარმომადგენელი Opera Nazionale Balilla — სი რომელიც სრუნავს მუშათა აღზრდაზე და მათ სპორტზე.

საკულს საგანს შეადგენს მრძელის ყველა საკითხები და აგრეთვე მუშათა სულიერი, გრძელადი და ფიზიკური კითარვის გაუმჯობესება.

ამნაირად კორპორაციათა კანონმდებლების შექმნით იტალიამ დაჭმოდ ორი უკიდრესი სისტემა: კომუნისტებისა და ამერიკელებისა. პირველი (როგორც ყველა მარქსისტები) წარმდების მომწესობებელ მალად სწინდელ მსოფლად მუშათა კლასს. მეორე კი და მათთან ერთად ყველა კაპიტალისტურ ქვეყნებში ამ უსწრესი ანიჭებენ მსოფლად პარტიებს. ფაშისმი, ამ ორ სისტემათ შუა, პირველმა წამოაყენა ახალი, შესამე ელემენტი, რომელიც უარყოფს კლასობრივ კონსტრუქციას და რომელიც სწვევს კლასთა წინამდგომე-სა. ეს შესამე ელემენტი — სახელმწიფო. თანამედროვე საზოგადოებაში ორი პრინციპი დაუბრუნდა პრელემა გრძელად-სის: მარქსისტების კლასთა ბრძოლის და ფაშისმის კლასთა სოლიდარობის პრინციპი.

ჩვენ ვნახეთ კლასთა ბრძოლამ რა კატაბრეფამდის მიყვანა რუსეთი და როგორ შეარყია ის ქვეყნები სადამ მან მოკლე ხნით მაინც მოიკიდა ფეხი. მარქსისტებმა თავის კლასთა ბრძოლის უმთავრეს პრინციპს ვერ შეუქმნეს ვერავითარი ცხვრეკისათვის მისაღები პრაქტიკული ნიადაგი და ეს შეუძლებელიც იყო. საზოგადოების დამანგრეველ მოვლენას არ შეიძლება რამე პრინციპული ნიადაგი შექმნდეს ცხვრეკაში.

ფაშისმი კი კლასთა სოლიდარობის და მშვიდობიან თანამშრომლობის პრინციპს მიაჩნია მჭიდრად და რეალურ ნიადაგი პოლიტიკურ და სოციალურ რეფორმების მთელი რიგით, რომელთა შორის შესამწევია ალაგი უკირავს სემოდ მოყვანილ სინდიკატების კანონმდებლობას. იტვს გა-რემეა გაიმარჯვებს ფაშისმის პრინციპი და კულტურულადი კაცობრიობა მის გზაზე წავა. კლასთა ბრძოლის ჯანყის, სიღვა ქვერის და ტერორის გზა, -ნადირ რუსების, მათი იფელეკების და მათი მიმამეველების გზა.

გვირდ-მიური.

